

hvilken Kommissionen enstemmigt ved Slutningen af forrige ordinære Rigsdagssamling har indgivet Forslag til den højtærede Statsminister. Det vil være klart for enhver, at hvis Kommissionen en Dag ender med at afgive en meget tyk Betænkning med en Masse forskellige Forslag om Omlægning af Regnskabsvæsenet i Statens forskellige Administrationsgrene, kan det have lange Udsigter, inden man naaar til et fornuftigt Resultat. Derfor har Kommissionen enstemmigt indstillet til den højtærede Statsminister at fremsætte det lille Lovforslag, vi har udarbejdet, og som gaar ud paa, at de enkelte Ministeriers Regnskabsforhold kan ordnes efter Kommissionens Forslag, efterhaanden som disse Forslag bliver færdige, og efterhaanden som Ministrene enes med Kommissionen om det hensigtsmæssige i disse Forslag.

Dette lille Lovforslag blev altsaa tilstillet den højtærede Statsminister i Slutningen af forrige Samling med Anmodning om at søge det gennemført i Rigsdagen hurtigst muligt, og Kommissionen gik ud fra, at det let maatte kunne lade sig gøre, idet begge Rigsdagens Ting ganske øjensynlig vil være stærkt interesserede i hurtigst muligt at faa Regnskabsforholdene ved alle Ministerierne ordnet paa en forsvarlig Maade. Hvis man her under sit Arbejde med Regnskab og Finanslov har set, at Forholdene er urimelige, saa kan jeg forsikre, at Kommissionens Arbejde ved Undersøgelsen i de enkelte Ministerier har bekræftet Nødvendigheden af en Omlægning. Det er faktisk de urigtigste Regnskabsanordninger eller Mangel paa Regnskabsanordninger, man finder omkring i Ministerierne. Min Hensigt med disse Bemærkninger er derfor den at opfordre den højtærede Statsminister til meget hurtigt at fremsætte det lille Lovforslag, vi har tilstillet ham, saaledes at Kommissionen kan komme videre i sit Arbejde, og saaledes at vi forhaabentlig ikke oftere, i hvert Fald ikke ofte, behøver at faa Statsregnskabet aflagt i den urimelige Form, hvori det nu foreligger.

Jeg skal hertil føje, at det vil være heldigt og i høj Grad ønskeligt, om Statsrevisionens Betænkning kunde foreligge for Rigsdagen samtidig med Statsregnskabet. Tager vi f. Eks. den mærkelige Postering, hvorefter Kulminedriften i Grønland som Indtægt har givet nøjagtig det samme Beløb som anslaaet paa Finansloven, saa er det klart, at den Forklaring, der nødvendigvis hører dertil, vilde man kunne faa — det formoder jeg da, og i hvert Fald burde man kunne faa den — af Statsrevisionens Betænkning.

Det kan ikke nytte, at man først faar Statsrevisionens Betænkning nogle Maaneder senere, for saa mangler man Forklaringerne paa det Tidspunkt, man burde have dem. Jeg ved ikke, hvilke Vanskeligheder det kan volde, men formoder, at den paagældende Kommission, som ogsaa skal beskæftige sig med Statsrevisionen, vil tage dette Forhold under Overvejelse, saaledes at Revisionsresultatet lige som ved alle andre Regnskaber kan foreligge samtidig med, at Regnskabet aflægges.

Jeg vil til Slut gerne nævne for den høje Regering, at Landet ejer et berømt Slot, som hedder Kronborg. Jeg har oftere fra denne Plads sunget Klagesange over Kronborgs Skæbne og skal ikke i Dag digte nye Vers i den Anledning, men jeg skal dog gøre opmærksom paa, at der er 3 Ministre, under hvilke Kronborg sorterer, nemlig Handelsministeren for Museets Vedkommende, Forsvarsministeren for Garnisonens Vedkommende og Indenrigsministeren for selve Slottets Vedkommende. Jeg ved ikke, om det er Ulykken, at der er 3 Ministre, der skal enes om at gøre noget fornuftigt for Kronborg, det kan tænkes, at det er der, Ulykken ligger; men i alt Fald vil jeg opfordre de 3 højtærede Ministre til at tage fat paa Sagen og endelig en Gang faa Kronborg bragt ind under Forhold, som er Slottet værdige. I Øjeblikket er det saaledes, at man har kørt læssevis af Brændsel ind paa Kronborg til den kommende Vinter, samtidig med at de gamle brandfarlige Forhold eksisterer der, lange Kakkelovnsrør i Gangene med Huller — jeg har selv set Huller i disse Rør — Rør, som gaar gennem Træskillerum, og mange andre skrækkelige Ting. Hvis de 3 Herrer Ministre oplever, at Kronborg brænder, vil de sidde med et Ansvar, som sikkert vil være tungt at bære for dem. Jeg opfordrer altsaa de højtærede Herrer Handelsministeren, Indenrigsministeren og Forsvarsministeren til at slaa sig sammen om at faa Kronborg og Omgivelser bragt i den Stand, hvori de bør bringes, og først og fremmest sørge for, at Brandfaren fjernes fra dette Slot, som vil være uerstatteligt, hvis det skulde brænde.

Nørskov: Ved Finanslovens Behandling i Fjor omtalte jeg ganske kort Landbrugets erhvervsøkonomiske Stilling. Jeg karakteriserede Stillingen som meget vanskelig, særlig i de magre Egne af Jylland, der havde lidt saa overordentlig ved Tørken i forrige Sommer. Desværre maas jeg sige, at mine Udtalelser har vist sig at være fuldkommen rigtige. De Landbrugsregnskaber,